

PRAWDZIWY JOZUE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 29 listopada

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 1 Kor 10,1-13; Mt 2,15; Joz 1,1-3; Dz 3,22-26; Hbr 3,7-4,11; 2 Kor 10,3-5.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A to wszystko na tamtych przyszło dla przykładu i jest napisane ku przestrodze dla nas, którzy znaleźliśmy się u kresu wieków” (1 Kor 10,11).

W przekazie *Księgi Jozuego* daje się wyraźnie odczuć, że życie jej tytułowego bohatera wskazuje na wyższą rzeczywistość, wykraczając w ten sposób poza jego czas i miejsce. Właściwie w całej *Biblii* dostrzegamy coś podobnego. Na przykład Kanaan jest symbolem nieustannej nadziei nowej ziemi, a ziemską świątynia wskazuje na niebiańską rzeczywistość: „Lecz Chrystus, który się zjawił jako arcykapłan dóbr przyszłych, wszedł przez większy i doskonalszy przybytek, nie ręką zbudowany, to jest nie z tego stworzonego świata pochodzący” (Hbr 9,11).

Jednak nasuwają się pytania: W jaki sposób postać Jozuego stanowi zapowiedź mającą się wypełnić w przyszłości? Jak możemy się upewnić, że taka interpretacja *Księgi Jozuego* jest poprawna? Jakie są biblijne zasady regulujące zastosowanie *Księgi Jozuego* do nowotestamentowej rzeczywistości i wydarzeń czasu końca?

W tym tygodniu przyjrzymy się zasadom interpretacji biblijnej typologii²⁹. Będziemy studiować wskazówki typologiczne podane w *Biblii* oraz to, jak życie Jozuego zapowiada dzieło Mesjasza i wskazuje symbolikę wypełnioną w Kościele i w zwieńczeniu dziejów ludzkości.

²⁹ Typologia biblijna — metoda interpretacji *Pisma Świętego*, która zakłada, że postacie, wydarzenia lub przedmioty ze *Starego Testamentu* stanowią zapowiedź, typ postaci, wydarzeń lub przedmiotów z *Nowego Testamentu*, które są ich antytypami. Typologia dopatruje się w *Starym Testamencie* zapowiedzi i figur, które w *Nowym Testamencie* znajdują swoje wypełnienie w postaci Jezusa Chrystusa i Jego dzieła zbawienia (przyp. red.).

Przestudiuj poniższe wersety odnoszące się do typów i spróbuj zdefiniować, czym jest biblijna typologia. (Zob. Rz 5,14; 1 Kor 10,1-13; Hbr 8,5).

W tych wersetach użyte jest greckie słowo *typos* (zob. Rz 5,14: *obraz*, 1 Kor 10,6: *wzór*, Hbr 8,5: *wzór*) odnoszące się do tego, jak autorzy ksiąg nowotestamentowych definiowali powiązanie między tekstem czy wydarzeniem starotestamentowym a jego znaczeniem w ich czasach albo w przyszłości.

Typologia jest szczególnym pojmowaniem osób, wydarzeń czy instytucji zapowiadających Jezusa Chrystusa i inne realia ewangeliczne. Typ stanowi wobec antytypu coś w rodzaju modelu czy formy odzwierciedlającej oryginał — antytyp, choć ten pojawi się później i wypełni w sposób rzeczywisty symboliczną funkcję typu. Tak więc biblijny typ został ukształtowany według boskiego projektu, który istniał konkretnie, lub koncepcyjnie w umyśle Boga, tak by ukazywał kształt przyszłych kopii (antytypów).

Ważne jest to, byśmy rozumieli, że autorzy ksiąg *Nowego Testamentu* nie przypisywali na chybił trafił typologicznego znaczenia jakimś starotestamentowym wersetom, aby podkreślić swoje twierdzenia. Starotestamentowy typ zawsze znajduje potwierdzenie w prorockich pismach, zanim przypisane mu zostanie antytypowe wypełnienie w *Nowym Testamencie*.

Przyjrzyj się temu, jak Dawid został przedstawiony w *Starym Testamencie* i jak nawiązuje do niego *Nowy Testament*. Jakie lekcje płyną z tego przykładu w kontekście biblijnej typologii?

1. Dawid (zob. Ps 22,2.15-19): .....

2. Nowy Dawid (zob. Jr 23,5; Iz 9,4-5; 11,1-5): .....

3. Antytypowy Dawid (zob. J 19,24): .....

Studiując te wersety, odkrywamy, że *Stary Testament* dostarcza klucza do identyfikacji i stosowania biblijnych typów. To znaczy, że autorzy ksiąg *Nowego Testamentu*, którzy mieli do dyspozycji tylko *Stary Testament*, byli inspirowani przez Ducha Świętego, by posługiwać się typami starotestamentowymi w celu ukazania teraźniejszej prawdy (zob. 2 P 1,12 BG), zwłaszcza o Jezusie i Jego dziele.

Interpretatorzy *Pisma Świętego* nie mogą w sposób dowolny decydować o tym, co jest biblijnym typem ani jak określony typ wypełnił się w czasach nowotestamentowych i później. *Biblia* sama dostarcza informacji o warunkach i zasadach stosowania biblijnej typologii.

Nowy Testament rozwija antytypowe wypełnienie typu w trzech wyraźnych fazach: (1) w życiu Chrystusa (wypełnienie chrystologiczne), (2) w doświadczeniu Kościoła (wypełnienie eklezjologiczne), (3) w czasie końca (wypełnienie eschatologiczne).

Typy i antytypy możemy znaleźć w całej *Biblii*, a są one bardzo pomocne w wykazaniu czytelnikom, jak rozumieć *Biblię* i czego Słowo Boże naucza o Jezusie, zbawieniu oraz ostatecznej nadziei, która jest naszym udziałem.

Przyjrzyj się poniższym starotestamentowym typom: Izraelowi, wyjściu z Egiptu i ziemskiej świątyni. Jak każdy z tych trzech typów wypełnił się w trzech antytypowych fazach: chrystologicznej, eklezjologicznej i eschatologicznej?

I. Izrael

A. Faza chrystologiczna (zob. Mt 2,15): .....

B. Faza eklezjologiczna (zob. Ga 6,16): .....

C. Faza eschatologiczna (zob. Ap 7,4-8.14): .....

II. Wyjście z Egiptu

A. Faza chrystologiczna (zob. Mt 2,19-21): .....

B. Faza eklezjologiczna (zob. 2 Kor 6,17): .....

C. Faza eschatologiczna (zob. Ap 18,4): .....

III. Ziemska świątynia

A. Faza chrystologiczna (zob. J 1,14; 2,21; Mt 26,61): .....

B. Faza eklezjologiczna (zob. 1 Kor 3,16-17; 2 Kor 6,16): .....

C. Faza eschatologiczna (zob. Ap 3,12; 11,19; 21,3; 21,22): .....

„Ponieważ *Biblia* ma jednego boskiego Autora, poszczególne jej partie ze sobą harmonizują. (...). Wszystkie nauki biblijne muszą ze sobą harmonizować; interpretacje poszczególnych fragmentów są spójne z ogółem tego, co *Pismo Święte* uczy na dany temat”³⁰.

Co robisz, gdy zdarza ci się natrafić na trudne do zrozumienia fragmenty *Pisma Świętego*?

³⁰ *Teologia Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego*, cz. 1, Podkowa Leśna 2016, s. 94 (przyp. red.).

Jakie znaczenie mają liczne podobieństwa między Mojżeszem a Jozuem w świetle biblijnej typologii? (Zob. Wj 3,1-2; Joz 1,1-3; Lb 13,1-2; Joz 2,1; Wj 3,5; Joz 5,15).

Jak to już odkryliśmy w pierwszej lekcji tego kwartalnika, Jozue został przedstawiony jako nowy Mojżesz, który w życiu drugiego pokolenia Izraelitów powtarza najważniejsze etapy wyjścia z Egiptu. Jozue, podobnie jak Mojżesz, został powołany podczas osobistego spotkania z Panem. Pod przywództwem obu Izraelici budzili postrach wśród innych narodów. Mojżesz przeprowadził Izraelitów przez Morze Czerwone, a Jozue w nadzwyczajny sposób przeprowadził Izraelitów przez Jordan. Obaj przywódcy otrzymali przypomnienie o konieczności obrzezania i znaczeniu Paschy. Manna zaczęła się pojawiać w czasach Mojżesza, a przestała opadać w czasach Jozuego. Obu kazano zdjąć ich sandały w obecności Boga. Obaj wyciągniętymi ramionami doprowadzili do zwycięstwa Izraela. Mojżesz udzielił instrukcji dotyczących podziału Kanaanu i ustanowienia miast ucieczki, a Jozue wykonał te instrukcje. Obaj wygłosili pożegnalne mowy do narodu i odnowili przymierze Izraelitów z Bogiem przed zakończeniem swojej służby.

Przestuduj Pwt 18,15-19; 34,10-12; J 1,21; Dz 3,22-26; 7,37. Kto wypełnił prorocтво Mojżesza o proroku podobnym do niego? Jaką rolę odegrał Jozue w wypełnieniu tego prorocтва?

Życie i służba Jozuego były częściowym wypełnieniem prorocтва Mojżesza (zob. Pwt 18,15.18). Jednak Jozue nie wypełnił tego prorocтва w jego ostatecznym sensie. Całkowicie mógł je wypełnić jedynie Mesjasz. Znał On swojego Ojca (zob. J 1,14.18) oraz mówił prawdę o Bogu i przedstawiał Go takiego, jakim naprawdę jest (zob. Łk 10,22; J 14,6; Mt 22,16). Bóg przekazał przez Niego swoje słowa (zob. J 14,24). Tak więc zarówno Mojżesz, jak i Jozue są typami wskazującymi na przyszłego Mesjasza, Jezusa.

Jak ważna jest osoba i dzieło Jezusa w naszej więzi z Bogiem? Dlaczego Jezus i Jego dokonania dla nas muszą być podstawą całego naszego chrześcijańskiego doświadczenia?

Historię Jozuego należy postrzegać przez pryzmat typologii. Wojny prowadzone przez Jozuego były historycznymi wydarzeniami stanowiącymi istotną część dziejów starożytnego Izraela. Celem tych wojen było osiedlenie Izraelitów w Ziemi Obiecanej, gdzie mieli otrzymać dziedzictwo i żyć w pokoju, tworząc społeczeństwo oparte na zasadach prawa Bożego.

Później autorzy ksiąg starotestamentowych, tacy na przykład jak Izajasz, przedstawiali dzieło Mesjasza jako obejmujące między innymi porozdzielanie Jego ludowi spustoszonej własności dziedzicznej (zob. Iz 49,8). Używali oni przy tym słownictwa często występującego w *Księdze Jozuego*. Jak zadaniem Jozuego było przydzielenie ziemi Izraelitom, tak Mesjasz, przedstawiony jako nowy Jozue, przydziela duchowe dziedzictwo nowemu Izraelowi.

Przeczytaj Hbr 3,7-4,11. W jaki sposób *Nowy Testament* potwierdza, że Jozue, nowy Mojżesz, jest także typem Jezusa Chrystusa?

Autorzy ksiąg *Nowego Testamentu* przedstawili niektóre aspekty dzieła Jezusa Chrystusa w sposób nawiązujący do dokonań Jozuego. Jak Jozue wkroczył do Kanaanu po czterdziestu latach spędzonych na pustyni, tak antytypowy Jozue, Jezus Chrystus, rozpoczął swoją publiczną działalność po czterdziestu dniach spędzonych na pustyni (zob. Mt 4,1-11 i Łk 4,1-13), a następnie swoją niebiańską służbę po czterdziestu dniach spędzonych na pustyni tego świata po swoim zmartwychwstaniu (zob. Dz 1,3,9-11; Hbr 1,2).

Po chrzcie Jezusa w Jordanie — Jego „przejściu” przez Jordan (zob. Mt 3,13-17 i Mk 1,9-11) — autorzy ewangelii cytują Ps 2,7 i Iz 42,1, czyli mesjański psalm i pieśń o cierpiącym Słudze Jahwe (zob. Mt 3,17; Mk 1,11; Łk 3,22). Tak więc podczas chrztu Jezus został przedstawiony jako Boski Wojownik, który przez życie wiernego posłuszeństwa aż do śmierci stoczy wojny Jahwe przeciwko siłom zła. Jego życie na ziemi i Jego śmierć na krzyżu doprowadziły do pokonania szatana i sił zła oraz przyniosły duchowy odpoczynek ludowi Bożemu, a także pozwoliły przydzielić odkupionym ich dziedzictwo (zob. Ef 4,8; Hbr 1,4; 9,15).

Co to znaczy „odpoczywać” dzięki dokonaniom Chrystusa dla nas? Jak możemy być pewni, że Jezus pokonał szatana w naszym imieniu?

Jozue jako typ wskazuje nie tylko na osobę i dzieło Jezusa Chrystusa, ale także na działalność Kościoła nazwanego ciałem Chrystusa. W jakim sensie wojny toczone przez Izraelitów pod wodzą Jozuego stanowią zapowiedź duchowej walki Kościoła? Czym różni się od niej? (Zob. 1 Tm 1,18; 2 Tm 4,7; Ef 6,10-12; 2 Kor 10,3-5; Dz 20,32).

Autorzy ksiąg nowotestamentowych dostrzegali eklezjologiczne (w Kościele) wypełnienie typologicznej funkcji Jozuego. Ci, którzy należą do ciała Chrystusa, Kościoła, uczestniczą w duchowej walce przeciwko siłom zła, a także doświadczają odpoczynku dzięki łasce Bożej (zob. Hbr 4,9-11) i błogosławieństw płynących z ich duchowego dziedzictwa.

Co poniższe wersety mówią o ostatecznym wypełnieniu typologii związanej z postacią Jozuego? (Zob. 1 P 1,4; Kol 3,24; Ap 20,9; 21,3).

Ostateczne i zupełne wypełnienie typologii Jozuego (aspekt apokaliptyczny/eschatologiczny) nastąpi podczas powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa.

Życie Jozuego odzwierciedlało charakter Boga w takim stopniu, iż pewne aspekty Jego osoby i służby mają profetyczne cechy wskazujące na osobę i dzieło Mesjasza.

Z naszej perspektywy pierwsze przyjście Mesjasza jest historyczną rzeczywistością. Nie potrzebujemy już zapowiedzi Jego przyjścia i dzieła, ale mamy przywilej odzwierciedlać Jego charakter — chwałę, którą Jezus pragnął się podzielić ze swoimi uczniami (zob. J 17,22) i która może się stać naszym udziałem, gdy rozmyślamy o charakterze Chrystusa (zob. 2 Kor 3,18). Im więcej myślimy o Jezusie, tym bardziej odzwierciedlamy piękno Jego charakteru. Ma to zasadnicze znaczenie w naszej codziennej więzi z Chrystusem. Dlatego bardzo ważne jest to, byśmy codziennie poświęcali czas na studiowanie Słowa Bożego. Powinniśmy studiować życie, charakter i nauczanie Jezusa. Przyglądając się Mu, zostajemy przemienieni na Jego podobieństwo.

Jozue jako typ Mesjasza zadał Izraelitom pytanie:

— „Dokąd będziecie zwlekać z tym, by pójść i objąć w posiadanie ziemię, którą dał wam Pan, Bóg ojców waszych?” (Joz 18,3).

Jak Jezus, antytyp Jozuego, wyraziłby to pytanie dzisiaj?

DO DALESZEGO STUDIUM

„Współcześni Chrystusowi ludzie nie rozumieli Jego misji. (...). Tradycje, orzeczenia i ludzkie ustawy zakryły przed ich oczyma nauki, które Bóg pragnął przekazać. Orzeczenia i tradycje stały się dla nich przeszkodą w zrozumieniu i praktykowaniu prawdziwej religii. Gdy więc nadeszła rzeczywistość w osobie Chrystusa, nie rozpoznali w Nim wypełnienia wszystkich ukazanych im biblijnych symboli ani treści wszystkich nadanych im znaczeń. Odrzucili Doskonały Wzór i nadal trzymali się swoich tradycji i bezużytecznych ceremonii. Syn Boży przyszedł, a oni nadal domagali się znaku. Na przesłanie: »Upamiętajcie się, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios« (Mt 3,2), odpowiedzieli żądaniem cudu. Ewangelia Chrystusa była dla nich »kamieniem obrazy« (Iz 8,14), ponieważ zamiast Zbawiciela domagali się znaku. Oczekiwali, że Mesjasz potwierdzi swoją tożsamość wielkimi dokonaniem i ustanowieniem swojego imperium na ruinach ziemskich królestw. Na te oczekiwania Chrystus odpowiedział przypowieścią o siewcy. Królestwo Boże miało zwyciężyć nie przy pomocy oręża, nie poprzez przemoc, ale poprzez zasianie w ludzkich sercach nowej zasady»³¹.

„W Kościele potrzeba jest więcej wiernych ludzi, takich jak Kaleb i Jozue, gotowych do posłuszeństwa Bogu jako nieskomplikowanego warunku życia wiecznego. Nasze zbory cierpią z powodu braku pracowników. Naszym polem jest cały świat. W miastach i wioskach, które są jeszcze bardziej oddane bałwochwalstwu niż poganie Wschodu nieznający światła prawdy, potrzebni są misjonarze. W zborach, pomimo wzniosłego wyznania, brakuje prawdziwego ducha misyjnego. Serca chrześcijan przestały już pałać miłością do bliźnich i pragnieniem wprowadzenia ich do owczarni Chrystusa. Potrzebujemy gorliwych pracowników. Czy nie ma nikogo, kto odpowiedziałby na dobiegające zewsząd wołanie: »Przeprowadź się (...) i ratuj nas« (Dz 16,9 DBG)?»³².

PYTANIA DO DISKUSJI

1. Jak biblijna typologia pomaga ci lepiej rozumieć służbę Jezusa Chrystusa dla nas?
2. W jakim sensie nasza duchowa walka przypomina podbój Kanaanu, a jak różni się od niego?
3. Pomyśl o ostatecznym wypełnieniu typologii Jozuego. Jak obraz świata bez bólu, cierpienia i śmierci daje nam prawdziwą nadzieję w codziennych życiowych zmaganiach?
4. Jozue odzwierciedlał charakter Boga do tego stopnia, iż stał się typem Chrystusa i Jego dzieła. W jaki praktyczny sposób możesz pozwolić, by Jezus odzwierciedlił pełnię swój charakter w tobie?

³¹ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 17-18.

³² Tamże, *Świadectwa dla Kościoła*, t. 4, Budy Zasłona 2023, s. 139 (przyp. red.).

DZIEŃ DOBROCZYNNOŚCI

4. kwartał • Zbiórka darów 6 grudnia • Projekt Chrześcijańskiej Służby Charytatywnej

Pomoc osobom starszym

„Pamiętaj o swoim Stwórcy w kwiecie swojego wieku, zanim nadejdą złe dni i zbliżą się lata, o których powiesz: Nie podobają mi się” (Koh 12,1). Te zachęcające do pobożności słowa przypominają jednocześnie o upływie lat oraz niewygodach i wyzwaniach, które pojawiają się w starości. Człowiek staje się coraz słabszy, zaczyna brakować mu sił witalnych, ubywa zdrowia, a przybywa chorób, trudów i niedożywności. Zdarza się, że osoby starsze usuwają się w cień albo są usuwane i coraz bardziej zapomniane przez otoczenie, samotne. A przecież ich życiowa mądrość i doświadczenie oraz troskliwość i miłość są tak bardzo potrzebne młodszym pokoleniom.

Doceniśmy ważny wkład osób starszych w nasze życie oraz okażmy im szacunek i szczerze zainteresowanie. Czas naszej ziemskiej wędrówki jest krótki, ale decyzje, które podejmujemy, mają wieczne konsekwencje. Tych, którzy słabną, wspierajmy naszym pomocnym ramieniem, krzepiącym słowem i praktyczną pomocą.

Osobom starszym często brakuje środków na zaspokojenie podstawowych potrzeb, takich jak odpowiednia żywność, leki czy możliwość opłaty rachunków i utrzymania miejsca swego zamieszkania. Zachowujmy wrażliwość i wspierajmy ich, niosąc ulgę w troskach. Każdy gest dobroci dodaje im nadziei w życiu. Złożone przez Ciebie w Dniu Dobroczynności i w każdym innym czasie dary na *Pomoc osobom starszym* trafią tam, gdzie są najbardziej potrzebne. Bóg daje nam swe błogosławieństwa, abyśmy mogli udzielać ich innym. On jest Bogiem Dobroczynności, i takimi uczynić chce także nasze serca!

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa.
2. Dar na powyższy projekt można przekazać bezpośrednio na konto Chrześcijańskiej Służby Charytatywnej: **54 1240 1994 1111 0010 3162 7042**, w tytule: **Pomoc osobom starszym**.
3. Istnieje również możliwość złożenia daru poprzez płatność **PayU** lub **BLIK**. Wystarczy zeskanować kod QR smartfonem i przejść do szybkich płatności.

